

STORTINGET

Innst. 195 S

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra arbeids- og sosialkomiteen

Dokument 8:76 S (2022–2023)

Innstilling fra arbeids- og sosialkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Kirsti Bergstø, Marian Hussein, Grete Wold, Kathy Lie, Lars Haltbrekken og Freddy André Øvstegård om å hindre urimelig tilbakebetaling for uføre som får seg jobb

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag som sikrer at uføre som kommer i arbeid, ikke skal få urimelige tilbakebetalingskrav for allerede utbetalt uføretrygd. Endringen må ikke innebære at dagens fribeløp svekkes eller fjernes.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen ba i brev av 21. desember 2022 om statsrådens vurdering av forslaget. Statsrådets svarbrev av 18. januar 2023 følger vedlagt.

Som ledd i komiteens behandling av representantforslaget ble det åpnet for å komme med skriftlig innspill. Komiteen mottok tre skriftlige innspill.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Tuva Moflag, Runar Sjøstad, Trine Lise Sundnes og Torbjørn Vereide, fra Høyre, Henrik Asheim, Anna Molberg og Aleksander Stokkebø, fra Senterpartiet, Eivind Drivenes og Per Olaf Lundteigen, fra Fremskrittspartiet, Dagfinn Henrik Olsen og Gisle Meininger Saudland, fra Sosialistisk Venstreparti, lederen Kirsti Bergstø, og fra Rødt, Mímir Kristjánsson, viser til Representantforslag 76 (2022–2023) fra representanter fra Sosialistisk Venstreparti om å hindre urimelig tilbakebetaling for uføre som får seg jobb

Komiteen registrerer at forslagsstillerne viser til en nylig fremkommet sak i media om at uføretrygdede som har kommet i lønnet arbeid, har fått tilbakebetalingskrav fra Nav for tidligere utbetalt uføretrygd. Forslagsstillerne viser til at systemet med tilbakebetaling av tidligere uføretrygd fungerer dårlig, og at dagens regelverk har urimelige utslag overfor de som kommer i arbeid, fordi de må betale tilbake uføretrygd de allerede har mottatt mens de ikke var i jobb. Komiteen mener det er viktig å ha et arbeidsliv som inkluderer flere, og som tilrettelegger for flere som har varig redusert inntektsevne på grunn av sykdom eller skade. Komiteen viser til at forslagsstillerne understreker at det i disse tilfellene ikke er snakk om tilbakebetaling som følge av feilutbetalinger, men at det er gjeldende regelverk for uføretrygdede som må endres for at slike tilfeller ikke skal oppstå.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet, viser til at uføretrygd skal sikre folk en inntekt hvis inntektsevnen er varig redusert på grunn av sykdom eller skade. Formålet med uførereformen var å gjøre det lettere å kombinere uføretrygd med inntektsbringende arbeid for de som har muligheten til det.

Flertallet mener dagens regelverk ikke fungerer godt nok for personer som klarer å gå fra uføretrygd til inntektsbringende arbeid. Flertallet mener derfor dette må endres. Et problem er systemet med tilbakebetaling av tidligere utbetalt uføretrygd når inntekten overstiger grensen for fribeløp. Flertallet viser til at dette fører til at uføretrygdde som har kommet i lønnet arbeid, mottar tilbakebetalingskrav fra Nav for tidligere utbetalt uføretrygd. I disse tilfellene er det ikke snakk om tilbakebetaling som følge av feilutbetalinger, men uføreytelse som ble utbetalt før arbeidsforholdet startet. Flertallet mener dette regelverket må endres, og at Nav fortsatt skal kunne utøve skjønn.

Flertallet viser til at konsekvensen blir at uføre blir straffet hardt økonomisk når de har fått seg inntektsbringende arbeid, med tilbakebetalingskrav på titusener av kroner. Ifølge Nav fikk totalt 21 285 personer et slikt tilbakebetalingskrav fra Nav i 2021, hvor gjennomsnittlig tilbakebetalingskrav var 25 000 kroner. Problemene som oppstår for uføre som klarer å komme i inntektsbringende arbeid, må rettes opp i. Flertallet viser til skriftlig innspill fra Fellesorganisasjonen (FO) og Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon (FFO), som begge støtter forslaget fra representantene fra Sosialistisk Venstreparti. Flertallet mener det er viktig å ha et arbeidsliv som inkluderer flere, og som tilrettelegger for flere som har varig redusert inntektsevne på grunn av sykdom eller skade. En viktig del av dette arbeidet er å unngå regelverk som i praksis øker terskelen for å ta inntektsbringende arbeid.

Komiteen viser til dagens regelverk, som stadfester at dersom en uføretrygdet gjenvinner inntektsevne som overskrider 80 pst. av tidligere inntekt, så dekker ikke folketrygden slike mindre inntektstap. Videre er det satt en grense på 0,4 G for hvor mye man kan tjene som ufør før uføretrygden blir avkortet forholdsmessig. Dersom inntektsgrensen overskrides, gjøres det kun endringer i utbetalingen av uføretrygd for samme år i form av et etteroppgjør. Komiteen viser til at utbetalt uføretrygd for hele året som hovedregel skal kreves tilbake dersom årsinntekten har overskredet 80 prosentgrensen. Det gjelder imidlertid et viktig unntak fra denne regelen, jf. forskrift om uføretrygd fra folketrygden § 4-1 fjerde ledd. Bestemmelsen åpner for at tilbakebetaling kan unnlates dersom man har hatt inntekt under inntektsgrensen i begynnelsen av året og deretter begynner i arbeid med inntekt som overstiger 80 pst. av

tidligere inntekt, dersom dette anses å være et enkeltstående arbeidsforsøk. Det er ikke anledning til å unnlate tilbakekreving grunnet arbeidsforsøk flere påfølgende år. Komiteen viser til at regelen har sin begrunnelse i at uføretrygdde skal ha en reell adgang til å komme tilbake i arbeid til tross for vedtak om uføretrygd. Vurderingen av om vilkårene for dette er oppfylt, skjer etter en skønnsmessig og manuell vurdering av saksbehandler i Nav.

Komiteen stiller spørsmål ved hvordan dette unntaket praktiseres, og om det er riktig at det kun skal gjelde ett enkelt arbeidsforsøk over flere år. Det har den siste tiden gjennom media vært vist til flere eksempler på høye tilbakebetalingskrav av uføretrygd fra mennesker som helt klart har hatt krav på uføretrygd, men som senere i året har forsøkt seg i jobb. Statsråden viser også i sitt svarbrev til at det i 2020 ble identifisert 1 361 saker der bruker hadde gått over 80 pst. av inntekt før uførhet, hvor det i kun 93 av sakene ble konstatert å foreligge et arbeidsforsøk. Komiteen mener det kan være god grunn til å se nærmere på praksis rundt vurdering av arbeidsforsøk og om vilkåret om ett enkeltstående arbeidsforsøk skal praktiseres så strengt. Det er uansett urimelig at uføretrygdde mottar store tilbakebetalingskrav på uføretrygd de har hatt krav på, selv om de senere i året har forsøkt seg i arbeidslivet. Det kan synes å være en for streng praksis i disse tilfellene, særlig når man ser hvor få personer som får innvilget unntak fra tilbakebetalingsplikten. Komiteen mener man må ha et smidig regelverk som ikke er til hinder for at uføretrygdde prøver seg i arbeid samme år som de også mottar uføretrygd. Det er uheldig dersom man utsetter eventuelle arbeidsforsøk til året etter i frykt for store tilbakebetalingskrav. Komiteen mener uføretrygdde må sikres en reell adgang til å forsøke seg i arbeid, også etter at uføretrygd er innvilget.

Komiteen fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag som sikrer at uføre som kommer i arbeid, ikke skal få urimelige tilbakebetalingskrav for allerede utbetalt uføretrygd. Endringen må ikke innebære at dagens fribeløp svekkes eller fjernes.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det er viktig å stimulere til arbeidslivsdeltakelse, også for uføre. Dette gir mulighet for et sosialt nettverk og mestringsfølelse. Disse medlemmer viser til at fribeløpet er nettopp for å fremme muligheten for å kunne påta seg jobb. Fribelet er en god ordning for uføre. Disse medlemmer mener allikevel at tilbakebetaling av ytelser uføre har rett til, er urimelig og må rettes opp i. Fremskrittspartiet støtter

derfor forslaget fra Sosialistisk Venstreparti i representantforslaget.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag som sikrer at uføre som kommer i arbeid, ikke skal få urimelige tilbakebetalingskrav for allerede utbetalt uføretrygd. Endringen må ikke innebære at dagens fribeløp svekkes eller fjernes.

Oslo, i arbeids- og sosialkomiteen, den 21. februar 2023

Kirsti Bergstø

leder

Anna Molberg

ordfører

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Statsråden

Arbeids- og sosialkomiteen i Stortinget
Stortinget
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Deres ref
2022/4945

Vår ref
22/5018-

Dato
18. januar 2023

**Dokument 8: 76 S (2022–2023) Representantforslag fra
stortingsrepresentantene Kirsti Bergstø, Marian Hussein, Grete Wold,
Kathy Lie, Lars Haltbrekken og Freddy André Øvstegård**

Jeg viser til brev av 21. desember 2022 fra Arbeids- og sosialkomiteen, vedlagt representantforslag (Dokument 8: 76 S (2022–2023)) fra stortingsrepresentantene Kirsti Bergstø, Marian Hussein, Grete Wold, Kathy Lie, Lars Haltbrekken og Freddy André Øvstegård:

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag som sikrer at uføre som kommer i arbeid, ikke skal få urimelige tilbakebetalingskrav for allerede utbetalt uføretrygd. Endringen må ikke innebære at dagens fribeløp svekkes eller fjernes.

Innledningsvis vil jeg redegjøre kort for reglene for å kombinere uføretrygd med pensjongsivende inntekt. Jeg vil deretter omtale hovedtrekkene i Arbeids- og velferdsetatens praksis ved tilbakekreving av for mye utbetalt uføretrygd, før jeg kommer med en vurdering av det konkrete forslaget. Jeg gjør oppmerksom på at det i stor grad er tilsvarende regler for uførepensjon fra offentlige tjenstepensjonsordninger, men jeg går ikke videre inn på disse.

Gjeldende rett

Uføretrygd fra folketrygden skal gi en økonomisk trygghet for personer som ikke kan arbeide. Samtidig skal ordningen stimulere til å utnytte en eventuell gjenværende arbeidsevne. Reglene er tilpasset både helt og delvis uføre.

Uføretrygdde som har mistet hele inntektsevnen (full uføretrygd) kan tjene inntil 0,4 G (om lag 45 000 kroner) uten at uføretrygden reduseres. Delvis uføre kan i tillegg utnytte den inntektsevnen som ikke er falt bort på grunn av sykdom, skade eller lyte og som ligger til grunn for den fastsatte uføregraten. Det fastsettes en inntektsgrense tilsvarende 0,4 G pluss

eventuelt forventet inntekt som delvis ufør. Siden formålet med uføretrygden er å erstatte inntektsevne som er tapt på grunn av sykdom, skade eller lyte, er det rimelig at den reduseres forholdsmessig mot inntekt som overstiger inntektsgrensen.

Dersom inntektsgrensen overskrides, gjøres det ingen endringer i den innvilgede uføregraden, kun i utbetalingen av uføretrygd for samme år. Dette sikrer et fleksibelt system og stimulerer til å forsøke seg i arbeid, ved at utbetalingen av uføretrygd øker igjen dersom inntekten over inntektsgrensen senere faller bort.

Kravet til inntektsbortfall for å komme inn i ordningen er 50 prosent og 40 prosent for personer som går over fra arbeidsavklaringspenger til uføretrygd. Det utbetales likevel delvis/reduert uføretrygd så fremt inntekten ikke overstiger 80 prosent av tidligere inntekt, når den uføre trapper opp arbeidsinnsatsen. Denne regelen, kombinert med at uføregraden ligger fast, gjør det trygt å forsøke å gjenvinne inntekt uten risiko for at uføretrygden faller bort når inntekten overstiger det opprinnelige kravet til inntektsbortfall.

80 prosent-grensen må ses i sammenheng med de øvrige sykdomsrelaterte inntektssikringsordningene. Folketrygden erstatter ikke inntektstap som er lavere enn 20 prosent. For å få sykepenger, må eksempelvis evnen til utføre inntektsgivende arbeid være nedsatt med minst 20 prosent. For å få arbeidsavklaringspenger må arbeidsevnen være nedsatt med minst halvparten. Når ytelsen er innvilget, kan det gis redusert arbeidsavklaringspenger når arbeidsevnen er redusert med minst 40 prosent, dvs. at man kan arbeide opp mot 60 prosent i kombinasjon med gradert ytelse. I tillegg kan det gis reduserte arbeidsavklaringspenger når vedkommende er nær ved å komme i fullt arbeid med inntil 80 prosent.

Uføretrygdde som gjenvinner over 80 prosent av tidligere inntektsevne (oppjustert med endringer i grunnbeløpet), må derfor på linje med andre dekke gjenstående inntektstap selv.

Den uføretrygdde skal opplyse om forventet pensjonsgivende inntekt og om endringer i inntekten. Dette kan enkelt gjøres på nav.no. Der ligger det også en informasjonsvideo om hvordan inntektsplanleggeren skal brukes.

Dersom det er utbetalt for lite eller for mye i uføretrygd, skal det foretas et etteroppgjør. Dersom det er utbetalt for lite, skal differansen utbetales som et engangsbetrag. For mye utbetalt uføretrygd kan inndrives uten hensyn til skyld og kan avregnes i framtidige ytelser. Systemet for etteroppgjør er utformet etter modell for de årlige skatteoppgjørene.

I utgangspunktet skal utbetalt uføretrygd for hele året kreves tilbake dersom årsinntekten har overskredet 80 prosent-grensen. Det gjelder imidlertid et viktig unntak fra denne regelen, som følger av forskrift om uføretrygd fra folketrygden § 4-1 fjerde ledd:

«Tilbakekreving av for mye utbetalt uføretrygd kan unnlates for person som ikke har hatt inntekt eller som har hatt inntekt under inntektsgrensen (se folketrygdloven § 12-14 første ledd) i begynnelsen av året og deretter begynner i arbeid med en årlig

arbeidsinntekt som overstiger 80 prosent av inntekt før uførhet, se folketrygdloven § 12-14 tredje ledd. Det er et vilkår at dette anses som et enkeltstående arbeidsforsøk og ikke gjentas år etter år.»

Under høringen av forskriftsbestemmelsen (i 2014) viste departementet til at 80 prosent-regelen vil kunne bety at den løpende reduksjonen i uføretrygden fram til den falt helt bort, da viser seg å ha vært for lav når hele kalenderåret ses under ett. Det vil kunne oppleves urimelig at personer som fortløpende har gitt korrekte opplysninger om inntekt, og som har fått uføretrygden løpende redusert ut fra dette fram til de gikk fullt ut i jobb, må tilbakebetale deler av den uføretrygden som har kommet til utbetaling.

Dersom det er et enkeltstående tilfelle, vil Arbeids- og velferdsetaten kunne vurdere dette som et såkalt arbeidsforsøk og dermed unnlate å kreve tilbake det negative beløpet. Dersom dette derimot gjentar seg år etter år, vil det bære preg av sesongarbeid og ikke arbeidsforsøk, og da bør beløpet avregnes/tilbakebetales etter hovedregelen.

Når det gjelder praktiseringen av forskriftsbestemmelsen, har Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyst at uttrykket «i begynnelsen av året» ikke tolkes strengt, og at det i praksis ikke innebærer en begrensning av anvendelse av unntaksregelen for personer som vender tilbake til arbeid. Også personer som starter i arbeid i for eksempel september, vil kunne være omfattet av unntaket dersom de ellers fyller vilkårene.

Praksis

Det har vært noen enkeltsaker omtalt i media, men jeg har ikke opplysninger om disse utover det som framstilt der. Slik disse er framstilt kan de imidlertid tenkes å falle inn under unntaksregelen slik at utbetalt uføretrygd ikke skal tilbakekreves.

Jeg vil vurdere regelverk og praksis for å sikre at muligheten for uføretrygdde til å øke arbeidsinnsatsen eller komme i arbeid skal være reell. Som en del av dette, har jeg derfor bedt Arbeids- og velferdsdirektoratet om en redegjørelse for praktiseringen av tilbakebetalingskrav av uføretrygd, herunder i saker hvor brukers inntekt overskrider 80 prosent av inntektsnivå før uførhet.

I redegjørelsen påpekes det at etteroppgjøret gjennomføres når skatteoppgjøret for aktuelle år er klart. Etatens praksis er deretter at de som har fått korrekt utbetalt uføretrygd, ikke får et vedtaksbrev om dette. De som har fått for lite, og har rett til en etterbetaling, får et vedtaksbrev om dette. Etterbetalingen skal bli utbetalt så snart som mulig etter at vedtaket er fattet. Har bruker fått for mye utbetalt uføretrygd, sender etaten et automatisk varsel som informerer om resultatet i etteroppgjøret, hvorpå bruker har ti ukers klagefrist. I sakene hvor bruker ikke sender inn informasjon innen de første fire ukene etter at varselet ble sendt, blir det automatisk ansett som et vedtaksbrev og vedtaket blir iverksatt når klagefristen er utløpt.

I sakene hvor bruker har tjent over 80 prosent av inntekt før uførhet, er rutinene noe annerledes. Her skjer vurderingen av saken manuelt. I disse sakene får vedkommende først

et automatisk varsel som informerer om resultatet i etteroppgjøret. I dette varselet gjøres også bruker oppmerksom på at det kan gjøres unntak fra å kreve tilbake deler av beløpet som var for mye utbetalt:

«Hvis årsinntekten din har vært over 80 prosent av det som var inntekten din før du ble ufør, kan vi gjøre unntak fra å kreve tilbake deler av beløpet du har fått for mye utbetalt. Unntaket gjelder for enkeltstående arbeidsforsøk. Dette forutsetter at du ikke har hatt inntekt i begynnelsen av året, eller at inntekten din i dette tidsrommet var under inntektsgrensen. Hvis dette er aktuelt for deg, vil du få et eget brev.»

Alle disse sakene blir som nevnt behandlet manuelt av en saksbehandler fra og med fire uker etter at varselet ble sendt til bruker. Det er med andre ord ikke nødvendig for den enkelte å melde fra om at inntekten skyldes arbeidsforsøk eller be om at saken skal vurderes etter unntaksregelen. Saksbehandlingen skjer i henhold til forskrift om uføretrygd fra folketrygden § 4-1 fjerde ledd og rundskrivet til denne bestemmelsen. Som dokumentasjon benyttes som oftest inntekter meldt inn til a-ordningen (samordnet måte for arbeidsgivere å rapportere opplysninger om inntekt og ansatte til NAV, SSB og Skatteetaten) og Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret. Dokumentasjon kan også innhentes fra bruker i de tilfellene informasjonen i registrene ikke er tilstrekkelig for å belyse saken.

Arbeids- og velferdsetaten vurderer først om det har skjedd en endring i inntekten i etteroppgjørsåret og finner så tidspunktet for når endringen i inntekt oppstod. Når tidspunkt for inntektsendringen er funnet, blir det undersøkt om bruker ikke hadde inntekt eller om inntekten var under inntektsgrensen forut for tidspunktet endringen i inntekten oppstod. Til sist undersøker etaten om bruker er innvilget arbeidsforsøk tidligere år (jf. at unntaket gjelder i forbindelse med tilbakevending til arbeid, og ikke år etter år). Blir det vurdert at bruker har et arbeidsforsøk, vil bruker få et nytt vedtaksbrev hvor dette er lagt til grunn.

Hvis den manuelle behandlingen resulterer i at saken ikke skal vurderes som et arbeidsforsøk, anses varselet som et vedtaksbrev som legges til grunn for den videre effektueringen av saken.

Jeg har også bedt direktoratet uttale seg om etatens praksis basert på konkrete eksempler. Eksemplene og svarene er presentert nedenfor.

Eksempel 1: Bruker mottar full uføretrygd og har ikke hatt noen arbeidsinntekt siden uføretidspunktet. Fra og med 1. mai får bruker seg jobb og jobber resten av året (og i utgangspunktet også påfølgende år).

- Hvis bruker tjener over 80 prosent av inntekt før uførhet det året vedkommende begynner i jobb, vil det i dette tilfellet bli vurdert som arbeidsforsøk. Får bruker sin første utbetaling (inntektsendring) i mai, vil dermed utbetalt uføretrygd i perioden januar t.o.m. april, ikke bli tilbakekrevd i etteroppgjøret.

Eksempel 2: Bruker mottar full uføretrygd og jobber i perioden april-oktober i flere påfølgende år.

- Det første året vil bli vurdert som arbeidsforsøk, hvis det er samme eksempel som over. Påfølgende år blir ikke vurdert som arbeidsforsøk da dette bærer preg av sesongarbeid og årene etter det blir vurdert individuelt. Det er sjelden etaten kommer borti slike tilfeller, da bruker enten ikke går over 80 prosent av inntekt før uførhet ved slike tilfeller, eller de selv justerer utbetalingen av uføretrygden ved å melde fra om høy inntekt i begynnelsen av året.

I 2020 ble det automatisk identifisert at bruker hadde gått over 80 prosent av inntekt før uførhet i 1 361 saker, hvorav det i 93 av sakene ble vurdert som arbeidsforsøk.

Arbeids- og velferdsetaten arbeider fortsatt med saker som gjelder 2021. I den første runden er det automatisk identifisert at bruker hadde gått over 80 prosent av inntekt før uførhet i 1 338 saker. Siden sakene for 2021 ikke er ferdigbehandlet, er det per dags dato ikke tall på hvor mange av disse som er eller vil bli vurdert som arbeidsforsøk. Disse sakene vil bli ferdigstilt i løpet av januar 2023.

Vurdering av forslaget

Forslaget er fremmet på bakgrunn av et premiss om at dagens regelverk ikke fungerer godt nok for folk som klarer å gå fra uføretrygd til arbeid. Som det framgår over, legger den aktuelle forskriftsbestemmelsen og etatens praktisering av denne til rette for å unnlate tilbakebetaling der hvor inntekten har overskredet 80 prosent og det har sammenheng med at den uføre har kommet seg i arbeid i løpet kalenderåret (arbeidsforsøk).

Dersom man år etter år gjenopptar arbeid, vil dette ikke klassifiseres som et arbeidsforsøk, men bære preg av sesongarbeid og at man har gjenvunnet en inntektsevne som overstiger 80 prosent av tidligere inntekt. Som nevnt innledningsvis, dekkes ikke slike mindre inntektstap gjennom folketrygden.

Det framkommer ikke av omtalen av de aktuelle sakene i media om de har mottatt et varsel eller endelig vedtak. Jeg kan imidlertid, slik sakene er omtalt, ikke se at reglene er til hinder for at allerede utbetalt uføretrygd kan beholdes.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har kontinuerlig fokus på klart språk og at informasjon fra etaten skal være forståelig for mottakerne. Jeg ser likevel ikke bort fra at det kan ha oppstått misforståelser i forbindelse med informasjonen som sendes ut gjennom etteroppgjøret. Direktoratet vil derfor gjennomgå informasjonen som personer med uføretrygd får om arbeidsforsøk, for å forbedre denne.

Jeg vurderer at det ikke uten videre er regelverket som er problemet i de sakene som er belyst gjennom media. Det er dermed ikke åpenbart hensiktsmessig å endre reglene eller ordlyden i forskriftsbestemmelsen ut fra hvordan dette praktiseres i dag, for å sikre at

muligheten til å arbeide blir reell. Dette vil jeg som nevnt vurdere nærmere i lys av redegjørelse jeg har fått av Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Med hilsen

A handwritten signature in blue ink, reading "Marte Mjøs Persen". The signature is written in a cursive, flowing style.

Marte Mjøs Persen

